

ROLUL ELITELOR ÎN FORMAREA MEDICALĂ

Ideea de a vorbi despre elite a apărut plecând de la schimbările permanente de atitudine ale oamenilor față de profesioniștii în domeniul sănătății, dar, în același timp și de modul în care sunt văzuți medicul sau asistentul medical în societate.

Profesia medicală este, cu certitudine, una dintre cele mai sensibile, trecerea de la recunoștință și adulație la furie și blamare fiind realizate adesea într-un timp incredibil de scurt, mai ales într-o țară precum România, în care apare în permanență tendința de a considera că toată lumea se pricepe la medicină, iar numărul celor care dau sfaturi este incredibil de mare.

A fi om trebuie să fie o destinație pentru toți cei care se implică în activitatea medicală, iar apartenența la profesia medicală presupune în același timp și acceptarea modului în care este acceptat destinul, ca o sacră evoluție a unei evoluții care adesea nu îți mai aparține.

Rămânerea în profesia medicală nu are însă legătură cu dorința de a aparține unui mediu elitist, oricât de mult și-ar dori unii să se convingă de acest lucru.

Rămânerea, până la capăt în această profesie are mai degrabă legătură cu o declarație

adesea nemărturisită de iubire față de oameni, dar și de modestie neforțată, elementară, firească și liniștită.

Pentru că „elitele” pot să fie foarte bune din punct de vedere tehnic, dar, cel mai adesea, nu reușesc să creeze și școli în care să asigure nu numai transmiterea cunoștințelor teoretice și practice ci și formarea caracterelor.

Profesorul Dan Setlacec într-un interviu, întrebat „Care este cea mai mare satisfacție?” pe care a avut-o a răspuns: „*Bolnavii căroră le-am fost util și elevii care mă depășesc*”, afirmație care ne dovedește încă odată că elitele medicale adevărate sunt doar cele care sunt alături de cei suferinzi, dar știu și să transmită altora din prea plinul lor.

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Brașov*